GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA: BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior

România și străinătate:

Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 franci.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 136. Dumineca, 21 Iunie (3 Iulie). 1887.

NOU ABONAMENTU

la

„GAZETA TRANSILVANIEI.“

Cu 1 Iulie 1887 st. v., se începe **unŭ nou abonamentŭ** pe trilunulŭ Iulie, Augustŭ și Septemvre la care invitămŭ pe toțĭ onorații amicĭ și sprijinitori ai foiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
pe trei lunĭ **3 fl.**	pe trei lunĭ **10 franci**
„ șése „ 6 „	„ șése „ 20 „
„ unŭ anŭ 12 „	„ unŭ anŭ 40 „

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Abonațilorŭ de păn'acum li-se recomandă a însemna pe cuponŭ numĕrulŭ fășiei sub care au primitŭ ḑiarulŭ.

Domnii carĭ se vorŭ abonă din nou sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Brașovŭ, 20 Iunie 1887.

Discursulŭ, ce l'a rostitŭ d-lŭ generalŭ Doda cătră alegĕtorii sĕi în Caransebeșŭ, merită o mai de apróре luare aminte, nu atâtŭ pentru că d-lŭ Doda va fi în viitórea dietă ungurésca singurulŭ deputatŭ naționalŭ alŭ Românilorŭ din Bănatŭ și Țéra ungurésca, ci mai vĕrtosŭ pentru interesantele pasage ce le conține.

Generalulŭ Doda a vorbitŭ scurtŭ și cuprinḑĕtorŭ, clarŭ și limpede, cum se cuvine unui bărbatŭ de talia lui și ca sĕ fiă bine înțelesŭ de toțĭ a vorbitŭ într'unŭ limbagiu poporalŭ și póte din causa acésta a ḑisŭ mai multŭ decâtŭ alții, carĭ țină discursurĭ academice împodobite cu floricele și când e vorba sĕ nemerescă cuiulŭ în capŭ se pierdŭ în întorsăturĭ de frase, carĭ înaintea multora trecŭ de cvintesență a „înțelepciunei politice,“ dér pe poporŭ nu-lŭ potŭ mulțămi și mai puținŭ însufleți.

Câtŭ pentru noi preferimŭ, mai ales când e vorba de luminarea și sfătuirea poporului, modulŭ de vorbire, de care s'a folositŭ d-lŭ Doda și trebue sĕ-lŭ preferimŭ cu atâtŭ mai multŭ, cu câtŭ de unŭ lungŭ șirŭ de ani încóce și conducĕtorii noștrii au luatŭ dela adversarĭ rĕulŭ obiceiu de a intrebuința frase sunătóre și góle acolo, unde situațiunea se póte caracterisa cu câteva cuvinte puternice și la loculŭ lorŭ. Cu modulŭ acesta se producŭ numai îndoielĭ și nedumerire în poporŭ, care vrea sĕ scie limpede cum stă, ce trebue sĕ facă și la ce are sĕ aștepte.

Inainte de tóte generalulŭ Doda le-a spusŭ alegĕtorilorŭ sĕi, care e causa, că legile ce le aduce dieta ungurésca nu suntŭ spre binele poporelorŭ: alegĕtorii, ḑise elŭ, suntŭ de vină, că-șĭ alegŭ totŭ deputați, carĭ se gândescŭ la folosulŭ lorŭ personalŭ și n'au sĕmțŭ nicĭ tragere de inimă pentru binele poporelorŭ.

După acésta elŭ le spune că „o mână de deputațĭ naționalĭ“ (p'atuncĭ încă nu scia că va rĕmânea singurŭ) nu-o póte scóte nicĭdecum la cale cu peste 400 de deputațĭ maghiarĭ, carĭ suntŭ de altă părere, și adause îndată:

„Așa déră nicĭ dela mine sĕ nu așteptațĭ sĕ esoperezŭ ceva pentru voi.“

Ce deosebire între acéstă declarațiă sinceră și nefățărită și între fraseleogia altora, carĭ affându-se în aceeașĭ situațiune fățâ cu poporulŭ, îĭ vorbiau câte tóte despre viitórele lorŭ stăruințe ca sĕ capaciteze pe adversarĭ și sĕ restabiléscă înțelegerea între Românĭ și Ungurĭ.

Generalulŭ Doda nu se îmbată cu credințe și speranțe deșérte. Elŭ le spune alegĕtorilorŭ sĕi verde, că cu Ungurii din dietă nu se póte nicĭdecum înțelege, fiind-că una voiesce dênsulŭ, și la alta țintescŭ ei. Eată unŭ limbagiu hotărîtŭ și bărbătescŭ, despre care nu ne mirămŭ, că a întîmpinatŭ aprobările cele mai însuflețite ale auditorilorŭ.

Esplicându-le mai de apróре ce vorŭ contrarii le spuse și le arĕtă că ei vorŭ sĕ facă din noi altceva decâtŭ ce ne-a lăsatŭ Dumneḑeu, vrea ca noi Românii sĕ ne lăsămŭ de naționalitatea nóstră, vréu sĕ ne ia limba. „Acum s'au încercatŭ sĕ ni-o ia în șcólă, mâne se vorŭ încerca și cu biserica“.

Și ce recomandă generalulŭ Doda Românilorŭ în fața prigonirilorŭ? Ii sfătuiesce sĕ țină cu tăriă la naționalitatea lorŭ, la limba, obiceiurile și legea lorŭ, sĕ-șĭ védă cu îngrijire de scóle și de dascălĭ ca sĕ-șĭ împlinéscă datoria.

In ce privesce pe „speculanții“ carĭ „au luatŭ patriotismulŭ în arendă“, d-lŭ Doda nu dă nimicŭ pe „cinstea“ și „vitejia“ lorŭ și după ce admoniéză pe alegĕtorĭ ca sĕ se feréscă de înșelăciunile lorŭ, căcĭ umblă sĕ ne desbine, ca sĕ pótă pescui în turbure, ḑice:

„Décă amŭ adusŭ jertfe, avemŭ dreptŭ sĕ ceremŭ ca și noue sĕ ni se dea din beneficiile statului. Noi plătimŭ dărĭ, noi dămŭ ostașĭ pe carĭ nimenĭ nu i-a întrecutŭ în vitejiă; noi pretindemŭ așadéră ca nu numai scólele ungurescĭ sĕ se ajute, ci și scólele, institutele de învĕțămĕntŭ ale nóstre. *Nu ceremŭ noi nimicŭ din banii Ungurilorŭ, ci din banii noștri!*“

Aceste cuvinte arată lămuritŭ ce vreau Românii din Bănatŭ. Vreau — cum ḑice generalulŭ — ca cei din Pesta sĕ nu se mai desmerde în palate de luxŭ din sudórea Românului, ci banii țĕrei sĕ se întrebuințeze unde este de lipsă, „apoi când vomŭ avé banĭ de prisosŭ sĕ facemŭ și palate.“

„Acum vĕ întrebŭ — continua generalulŭ — deórece noi totŭ jertfe aducemŭ, după carĭ nu tragemŭ nicĭ unŭ folosŭ până când? până când? Trebue sĕ vină odată și momentulŭ, când se vorŭ lumina și cei de susŭ!“

Păna atuncĭ d-lŭ Doda sfătuiesce pe Românĭ sĕ fiă și sĕ rĕmână Românĭ cum se cade, sĕ țină unii cu alții și sĕ nu se desbine, sĕ asculte de conducĕtorii lorŭ și sĕ-i urmeze, cum îlŭ urméză pe dênsulŭ, „deși nu li se va plăti drumulŭ și nu-i vorŭ aștepta mese întinse.“

E clarŭ că acestŭ discursŭ n'a pututŭ sĕ placă patrioțilorŭ patentațĭ carĭ-lŭ interpretézĭ cu multă rĕutate, e destulŭ însĕ că le place Românilorŭ bănățenĭ, că ne place noue tuturorŭ pentru ca generalulŭ Doda sĕ fiă cu consciința împăcată!

Din afară.

Camera deputațilorŭ din Roma cu ocasiunea votului creditului africanŭ, a emisŭ unŭ votŭ de încredere în favórea guvernului. Ea a aprobatŭ proiectulŭ de creditŭ de 20 milióne francĭ necesarŭ espedițiunei, care sĕ aducă Abisinia la supunere, după o lungă discuțiune a d-lui Crispi, în care se ḑice că **acordulŭ este completŭ între Englitera și Italia** asupra cestiunei mediterane; că în Egiptŭ interesele italiene sunt comune cu interesele englese. Guvernulŭ nu póte dér de câtŭ sĕ urmeze în Constantinopolŭ politica aliațilorŭ sĕi.

S'a reprodusŭ în ḑiare o **scrisóre**, ce se ḑicea că d. **Stoiloff**, ministrulŭ bulgarŭ alŭ justiției, care a statŭ multŭ timpŭ în Viena și a avutŭ câteva întrevederĭ cu d. Kalnoky, ar fi adresatŭ ministrului afacerilorŭ streine la Sofia, pentru a ḑice că a dobânditŭ convingerea că, **fără aderarea Rusiei, Bulgaria nu va ajunge la nimicŭ**. Acéstă scrisóre, ḑice o telegramă din Sofia, este o pură invențiune a ḑiarului bulgarŭ „Le 9 Août“, (9 Augustŭ).

Ḑiarele germane anunță, că **mĕsurile ce Francia are** intențiunea sĕ ia **în privința streinilorŭ** și mai cu sémă **în privința Germanilorŭ**, făcŭ impresiă rea în Germania și că dificultățile se găsescŭ încă sporite prin succesul aparentŭ alŭ acțiunei franco-rusă pe lângă Sultanŭ, în cestiunea convențiunei anglo-turcescĭ relativă la Egiptŭ.

„Gazeta de Voss“ crede a sci, că Francia și Rusia au garantatŭ Sultanului, că Serbia n'ar ataca Turcia, în cazulŭ unui rĕsboiu din acéstă pricină. După informațiunile aceluiașĭ ḑiarŭ Grecia s'ar mulțumi cu concesiunĭ neînsemnate în Creta. Pórta însĕ ar esercita o suveranitate în adevĕrŭ reală în Egiptŭ.

Nisce **mĕsurĭ de poliția** luate de Germania prescriu în **Alsacia-Lorena** de a se înlocui semnele debitanțilorŭ, birturilorŭ și hotelurilorŭ, scrise în limba francesă prin semne scrise în limba germană. Celŭ mai micŭ orașŭ din Germania posede cu tóte astea celŭ puținŭ unŭ stabilimentŭ publicŭ avêndŭ o denumire francesă. De altă parte doi proprietarĭ au fostŭ arestațĭ fiindcă au strigatŭ, primulŭ: Trăiéscă Franța! celălaltŭ: Trăiéscă Republica! Peste tot Germania ia cele mai severe mĕsurĭ în contra Francesilorŭ. De aceea Francia vrea sĕ rĕspundă Germaniei cu aceleașĭ mĕsurĭ contra Germanilorŭ.

Se anunță din Roma, că d. Mancini va publica în curêndŭ unŭ opusculŭ asupra cestiunei de **împăcare între Italia și Vaticanŭ**. Intr'adevĕrŭ de câtva timpŭ se vorbesce în pressă fórte multŭ despre óre-carĭ pașĭ întreprinșĭ d'a se aduce la cale o împăcare între Curia romană și guvernulŭ italianŭ.

„Temps“ din Parisŭ anunță, că sfaturile împĕratului Franciscŭ Iosifŭ au înduplecatŭ pe **regele Milan sĕ nu abḑică la tronŭ** și **sĕ se împace cu regina Natalia**.

„République Française“ anunță, că principele de Wales, moștenitorulŭ tronului englesŭ, va face o visită în Laxenburg, fiindŭ învitatŭ de prințulŭ de corónă Rudolf. Aceeașĭ fóiă află, că **înțelegerea între Anglia și Austro-Ungaria e érăși fórte intimă**. Prințulŭ Rudolf a asiguratŭ, cu ocasiunea șederii sale în Londra la iubileulŭ reginei, pe ministru Salisbury despre simțĕmintele cele mai amicale ale guvernului austro-ungarŭ, **anume în privința convențiunei anglo-turcescĭ**, pe care Austro-Ungaria nu o va combate.

După o depeșă din St.-Petersburg, adresată la „Journal des Débats“, preparativele unei **demonstrații ruse în Armenia** suntŭ confirmate. Rusia va da o urmare acestorŭ fapte, în casŭ décă Sultanulŭ, cedândŭ presiunei guvernului englesŭ, va ratifica convențiunea egipténă.

Mai mulțĭ **prefecțĭ** din Serbia, carĭ se însemnaseră sub guvernulŭ trecutŭ prin persecuțiunile politice, au fostŭ destituițĭ și vorŭ fi citațĭ înaintea tribunalului pentru abusŭ de încredere. Câțĭ prefecțĭ de ungurĭ n'arŭ merita acéstă sórte!

Ministrulŭ rusŭ de finanțe a presentatŭ Țarului unŭ proiectŭ de lege, ca tóte tesaurele mănăstirilorŭ și bisericelorŭ ruso-ortodoxe, ce nu aparținŭ imediatŭ la serviciulŭ divinŭ, sĕ fiă vêndute și sĕ se dea în loculŭ lorŭ hârtii cu trei la sută în favórea statului. Prin acétta se speră că statulŭ va câștiga o jumĕtate miliardŭ ruble.

Neghină din Sătmarŭ.

(Fine.)

Este lucru vechiu, că preoții și inteligenții noștri conscii de datorința lorŭ, ca conducĕtorĭ adevĕrațĭ, îndată ce poftesce interesulŭ generalŭ naționalŭ se punŭ in fruntea lucrului, căcĭ așa poftesce vocea națiunei. Așa și in acestŭ anŭ când s'a datŭ semnalulŭ pentru convocarea adunărilorŭ electorale, bărbații noștri devotațĭ sântei nóstre cause, fără a lua în considerațiune persecutările nedrepte, au conchematŭ la *Seini* adunarea elec-

torală a Românilorŭ din acestŭ comitatŭ, pentru a se sfătui ce e de făcutŭ, şi s'au alesŭ bărbaţii de încredere pentru conferinţa tuturorŭ Românilorŭ din Transilvania şi Ungaria ţinută la Sibiiu.

In ajunulŭ conchemărei acestei conferinţe s'a vorbitŭ multŭ, că unde ar fi mai consultŭ a conchema adunarea electorală comitatensă: în *Şomcuta* ori *Seini*. Loculŭ mai potrivitŭ părea a fi Şomcuta, însĕ durere, că opidulŭ acesta se află în Chiorŭ!

Apoi Chiorulŭ adĭ e ca ţéra Oaşului şi Marmaţia. Adecă aşa că afară de 2—4 Românĭ n'ai cuĭine vorbi. Unii facŭ la mămăligă pentru Teleki, alţii strîngŭ la porumbele pentru jidovĭ, partea cea mai mare, adecă poporulŭ este părăsitŭ şi lăsatŭ pe mâna sorţii, ca trupulŭ fără sufletŭ. Pentru aceea ne-amŭ şi dişŭ n'ar fi bine sĕ mergemŭ noi la Şomcuta, căcĭ din pricina multelorŭ interese ce au adĭ Chioranii cu afacerile enumĕrate, programa nóstră naţională va avé prea puţinĭ aderenţĭ, ba e posibilŭ că clica slugarnică va vol a ne maiorisa sĕ nicĭ nu trimetemŭ noi Sătmărenii representanţii noştri la Sibiiu. Acolo este unŭ conte ungurŭ la care, dice faima, protopopulŭ localŭ Katocz ar merge în curtea lui pitulatŭ cu sărutărĭ de mână. Acum décă unŭ protopopŭ românŭ, care ar trebui sĕ fiă unŭ bravŭ luptătorŭ în lucrurĭ naţionale, căcĭ are stare independentă, sĕ umilesce făcêndu-se slugarnicŭ, ce vorŭ fi făcêndŭ ceilalţĭ argaţĭ de pânza lui cu mai puţină stare?

S'au vĕdutŭ déră constrînşĭ bărbaţii noştri devotaţĭ causei naţionale a convoca adunarea în loculŭ amintitŭ, unde avemŭ în protopopulŭ *A. Berinde* unŭ bunŭ focularŭ pentru Românĭ. Pentru conferinţă s'au făcutŭ invitările de lipsă şi s'au espedatŭ în întregŭ comitatulŭ la preoţĭ şi învĕţătorĭ, ba încă şi la comune, pentru alegĕtorii românĭ. Lucru fórte naturalŭ, că atarĭ invitărĭ se trimitŭ la inteliginţă, căcĭ ei îi place a se numi conducĕtórea poporului, şi cu toţii credemŭ că celŭ ce s'a rĕdicatŭ până acolo că pórtă sumanŭ, şi care scie cetĭ deşi nu alta decâtŭ »Căsanii:e« de Petru Maiorŭ, va sci şi pentru ce i s'a trimisŭ invitare; dându-i-se şi onore, a alerga pentru sfătuire românéscă. Déră dênsulŭ ca preotŭ nu póte participa, póte nicĭ învĕţătorulŭ dóră că se temŭ a nu perde graţia şi dragostea celorŭ ce le arată blidulŭ cu plăcintele. Aceştia arŭ fi oneştĭ décă arŭ spune baremĭ poporului, că ce sfătuire vorŭ ţinĕ Românii. Se pote că dintre poporŭ, carĭ suntŭ stăpânĭ pe sórtea lorŭ, arŭ lua parte în astfelŭ de adunărĭ, însĕ de comunŭ acesle figurĭ ascundŭ dinaintea ochilorŭ poporului lumina, décă dênşii înnótă în noroiu nu voiescŭ ca credinciosulŭ poporŭ sĕ pótă păşi la lumină.

In asemenea împrejurărĭ sosesce dîua adunării la care te aştepţĭ a vede o lume întrégă de Românĭ, şi ce surprindere neplăcută! Dintr'unŭ comitatŭ cu 120,000 suflete sĕ înfăţoşéză la 40 din inteligenţă şi 160 poporenĭ. Şi étă causa pentru care nu puturămŭ fi mai numeroşĭ din totŭ Chiorulŭ cu 21,000 suflete române, s'a înfăţişatŭ *A. Medanŭ*, pururea constantulŭ şi vechiulŭ luptătorŭ, ceilalţĭ chiorenĭ, carĭ pe tóte cărările se laudă că suntŭ (ferĭ Dómne) bunĭ Românĭ, s'au ascunsŭ ca buhele înaintea luminei. Românulŭ dice că »vorbe góle« suntŭ acele carĭ nu se arată prin faptă, décă-i reflectezĭ, îţĭ vinŭ cu — sĕrăcia. Adecă chiorenii s'arŭ înfăţişa la adunărĭ naţionale décă şi noi amŭ avé fondŭ de dispunere, ca guvernamentalii din »Ungaria felix«. Acésta dealtmintrea ni s'a arĕtatŭ fórte apriatŭ în Nr. 119 alŭ »Gaz. Trans.« în cerculŭ Lăpuşului, câtŭ de mare atracţiune au grăunţele.

Ce sĕ potŭ dice ceva bunŭ despre ţéra Oaşului, acolo cu greu vei afla omŭ cu credinţă naţională. Din 15,000 suflete Românĭ, protopopŭ, preoţĭ şi alte multe fiinţe create după tipulŭ şi asemĕnarea lui Dumnedeu, nu s'a aflatŭ unulŭ sĕ se înfăţişeze în adunarea electorală ţinută în Seinĭ, care opidŭ este în vecinătatea lorŭ. Aceştia dealtmintrelea încă de presentŭ nu se escusă cu sĕrăcia materială, pe dênşii i apasă o mai grea sĕrăciă: cea spirituală. Am disŭ încă, pentru-că li se arată în perspectivă şi sĕrăcia materială, prin sistemulŭ conducĕtorilorŭ de adĭ, căcĭ mulţĭ dintre dênşii, adecă dintre preoţii românĭ, începŭ a face gheşefturĭ cu jidovimea, pe móra cărora se va măcina şi bunăstarea poporului oaşanŭ. De altcum aşŭ dori sĕ fiu profetŭ rĕu în acéstă privinţă.

Figurĭ triste: Abia câteva dile după conferinţa nóstră din Seinĭ, cetescŭ cu multă scârbă în fóia oficiósă comitatensă: „Sz. M. K.“ No. 20, Maiu 18, 1887, că Chorin Ferencz a ţinutŭ adunare la Şertiuz, în care a datŭ sémă alegĕtorilorŭ sĕi despre inactivitatea sa de 3 anĭ în dietă. La adunarea acésta vedemŭ escelândŭ doi inşĭ, cărora a fostŭ mai aprópe conferinţa română ca cea ungurésca, şi totuşĭ acolo nu s'au pututŭ representa. Atraşĭ póte şi de gustulŭ *gulyaşului*, împinşĭ de slăbiciunea caracterului vedemŭ pe doi *„tiszteletes“* şi adecă: *Dobosy Péter* din Medieşŭ şi *Szabó Tivadar* din Bicsadŭ, ambii ómenĭ încărunţiţĭ în rĕtăcirĭ. Celŭ din urmă fără familie, fiindŭ şi în parochiă fórte bună, vré de nou sĕ îşĭ începă rola vieţei, aşa-i cum dice naţia nóstră: »Cânele decă îlŭ prea îngraşĭ turbă«. Cine n'a putută trăi în Baia mare ca protopopŭ fără familiă, totŭ aşa şi în Turcz, acela şi de arŭ ajunge în Sătmarŭ ca popă, totŭ flămêndŭ ar peri.

Aceştĭ ómenĭ nu numai că au luatŭ parte la acéstă adunare, ci li s'a datŭ rolă de a şi vorbi, mai mare onóre i a ajunsŭ când au pututŭ fi aleşĭ şi în comitetulŭ esecutivŭ, unde le au statŭ în frunte: Markovics Ignácz, Grosz Aron, Veinstein Ieno, toţĭ patrioţĭ perciunaţĭ. Că ce hotărîre au luatŭ Românii faţă cu alegerile tréba lorŭ. Dênşii de dragulŭ Românilorŭ nu vorŭ părăsi arendaşii, căcĭ la aceia se află gâgâle de spirtŭ, apoi moralitatea lorŭ stă pe nivoulŭ arêndaşilorŭ, de unde esistă între ei deplină egalitate. Poporulŭ nostru românŭ dice: »Spune-mĭ cu cine te însoţescĭ eu ţĭ oiu spune cine escĭ“.

Vĕdêndŭ faptele persónelorŭ enumĕrate aflu că fórte convine cu acele sentinţa următóre rostită de Thiers: »Finitulŭ tristŭ alŭ omului e acela, că décă odată a păşitŭ în cale rea nu se póte opri pe dênsa. Indată ce-şĭ vede pasulŭ greşitŭ merge înainte, în locŭ de a se opri, ca şi cum ar dori pe sine a se înşela, şi lumina cunoscinţeĭ, care se lasă peste dênsulŭ o îndepărtă. Ca sĕ se pótă opri ar trebui sĕ se examineze pe sine, şi a-şĭ rosti peste sine sentinţă desaprobătóre, la ce nicĭ unŭ omŭ încă n'a avutŭ voiă“.

Şi aminţiţii slăbănogĭ încă au fostŭ făcuţĭ atenţĭ, ba chiarŭ frăţesce rugaţĭ, ca sĕ nu strice causei décă nu voiescŭ seu nu potŭ lucra. Li s'a arĕtatŭ şi calea pe care vine lumina, însĕ ei au preferitŭ a rĕtăci prin întunerecŭ. Noi ceştialalţĭ Românĭ din comitatŭ, carĭ nu umblămŭ a vêna graţia, credemŭ că dênşii îşĭ cunoscŭ paşii greşiţĭ, însĕ n'au atâta tăriă sĕ se oprescă în cale, rĕulŭ este îmbĕtrânitŭ în dênşii. Suntŭ ca ranele cele grele, că cu câtŭ îmbĕtrânescŭ mai tare, cu atâta se arată mai incurabile.

Până ce noi înşi-ne nu ne vomŭ sci preţui pe noi, până atuncĭ nu putemŭ ascepta respectare, preţuire şi recunóscerea justelorŭ şi legalelorŭ nóstre dorinţe.

Celŭ ce dispune de putere în statŭ îţĭ póte face dile amărîte, deşi cu dreptate şi pentru dreptate te lupţĭ şi ai scoporĭ aşa de curate ca lumina sórelui. Dér că cu atâtŭ va fi mai dulce a gusta odată din libertatea binefăcĕtóre, cu câtŭ a fostŭ mai amară lupta pentru câştigarea ei. De vedemŭ făcêndu-se nedreptăţĭ şi încă sub scutulŭ legei, trebue sĕ le sbiciuimŭ cu tótă puterea. Că vomŭ învinge nu e sigurŭ, dér atâta totuşĭ arĕtămŭ că ne scimŭ lupta, şi scimŭ ce vremŭ şi ce ni se cuvine. Vĕdêndŭ aceste contrarii îşĭ vorŭ dice: „mĕĭ frate, aicĭ avemŭ de a face cu ómenĭ, şi a merge pe calea apucată la urmă nu va fi bine“.

Când n'ar fi între noi fiinţe neruşinate şi slugarnice, e lucru fórte clarŭ că în scurtŭ timpŭ s'ar schimba sistemulŭ ucidĕtorŭ de adĭ, aşa însĕ îmbărbătaţĭ contrarii nu voiescŭ a se reîntórce de pe calea rĕtăcirei. Pórtă cu sine contrarii nostri multă frică şi vĕdŭ nedreptăţile lorŭ proprii dér înşelaţĭ de lĕpădăturile némului nostru strigă: până se póte totŭ înainte!

Séu ce a voitŭ sĕ dică ministrulŭ de culte când a disŭ că „partida naţionalităţilorŭ“ este mai tare afară de parlamentŭ şi că »între împrejurărĭ normale nu este periculósă, între anumite împrejurărĭ însĕ póte deveni periculósă.« Étă déră că însuşĭ guvernulŭ vede că i-a succesŭ a eschide prin violenţe, presiunĭ şi coruptiţiunĭ partida naţională din parlamentŭ, şi totuşĭ vedesce, că nu multă bucuriă şi nu mare învingere este aceea care se face prin fărădelege, şi că fărădelegea póte deveni încă periculósă. Ne arată şi aceea, că noi sîntemŭ tarĭ pentru că cu noi este dreptatea, cu stégulŭ căreia, décă n'amŭ pututŭ învinge la alegerile dietale, vomŭ învinge în viitorŭ când ne vorŭ favorisa împrejurările.

Asadér partida nóstră naţională e tare şi noi cu toţii scimŭ că nu este slabă, dér încă ar puté fi şi mai tare, décă n'arŭ trăi pe sinulŭ ei nisce omide, ca cele numĕrate, carĭ sugŭ de pe trupulŭ ei acelŭ sucŭ, cu care vieţa naţională şi mai tare putere ar avé. Este însĕ speranţă că acéstă filoxeră va peri în négra céţă la suflarea junimei, care se cresce adĭ, în acestŭ timpŭ de grea cercare, şi care pe tóte terenurile e batjocorită, nu numai ci i-se aruncă în faţă ca o crimă că D-deu sântulŭ a lăsat'o sĕ se nască română.

A mai vĕdutŭ, biéta nóstră naţiune şi mai grele vênturĭ acele au trecutŭ, avemŭ speranţă că şi aceste vorŭ trece. Susŭ este D-deu şi vede că suferimŭ, pentru pĕcatele trecutului séu ale nóstre este mai greu a sci. Tóte au capĕtŭ în lumea acésta aşa şi suferinţele, însĕ pe cei ce ridică pumnalulŭ în contra mamei lorŭ sĕ'i urmărescă lacrimile poporului apăsatŭ.

Éră noi cei ce luptămŭ suferindŭ grele asuprirĭ şi dispreţŭ, trebue sĕ mergemŭ totŭ înainte apĕrândŭ cu bărbăţiă şi mare resoluţiune causa mântuirei nóstre. Şi când ne-arŭ apăsa mai tare nedreptatea duşmanului sĕ fimŭ mândri că putemŭ suferi şi sĕ dicemŭ cu Aeneas intemeietorulŭ Italiei: O fraţilorŭ! bine cunóscemŭ necasurile, şi suferinţele vóstre grele dér şi la aceste va pune capĕtŭ odată D-deu. *Dabit Deus his quoque finem.*

Dee D-deu sĕ audimŭ şi de bine!

Argus.

SCIRILE DILEI.

Comanda militară din Cluşiu — după cum vestesce „Kolozsvár“ — a primitŭ insciinţare pe cale oficială, că *Maiestatea Sa* monarchulŭ, luândŭ parte la *manevrele militare din comitatulŭ Hunedórei*, va cerceta totodată şi Cluşulŭ. Maiestatea Sa va sosi în Cluşŭ în 23 Septemvre şi va petrece acolo o di orĭ două.

—x—

Cu privire la convenţiunea *comercială cu România*, citimŭ în „Neue Freie Presse“: „Negociările pentru convenţiune nu vorŭ fi reluate înainte de tómnă. Ultimele proposiţiunĭ, pe carĭ le-a făcutŭ guvernulŭ românŭ, s'au găsitŭ atâtŭ de nefavorabile, în câtŭ sferele conducĕtóre din Austro-Ungaria nu se simtŭ îndemnate ca sĕ grăbéscă cu negociările pe acéstă basă. Rĕspunsulŭ inscrisŭ

FOILETONU.

Monsignorulŭ Afre şi doi ofiţerĭ.

(Novelă de Antonio Pellicani.)

Vedeţĭ căruţa acea, trasă de cincĭ caĭ puternicĭ, care alérgă ca vêntulŭ rĕdicândŭ din tóte părţile nori deşĭ de pulbere? E diligenţa, care merge dela Marsilia la Parisŭ. Privişĭ înăuntru şi veţĭ vedé în ea doi tinerĭ, unulŭ preotŭ, altulŭ militarŭ şi unŭ bĕtrânŭ cu pĕrulŭ capului şi cu barba albă, a cărui faţă însĕ în butulŭ acestora totŭ era încă rumenă şi vióiă. Celŭ dintâiu, adecă preotulŭ era ocupatŭ cu recitarea unorŭ rugăciunĭ, alŭ doilea, carele e unŭ ofiţerŭ tînĕrŭ, cânta printre dinţĭ o canţionetă de a lui Beranger, éră bĕtrânulŭ cetea diarulŭ »la Presse“. Dela unŭ timpŭ ofiţerului i se urî cu cântatulŭ, de aceea începu a adresa preotului cuvinte obraznice şi batjocoritóre, după cum de obiceiu facŭ cei carĭ îşĭ batŭ jocŭ de religiune şi de predicatorii ei. La începutŭ preotulŭ se făcŭ că nu aude, mai apoi îi rĕspunse liniştitŭ; deră în fine vĕdêndŭ că acestŭ tînĕrŭ nu are altă intenţiune decâtŭ a-lŭ batjocori în faţă şi a-lŭ vecsa, se decise a-i astupa gura dându-i o lecţiune de bunăcuviinţă. De aceea întrebatŭ de ofiţerŭ, că după judecata lui ce deosebire e între unŭ preotŭ şi între unŭ asinŭ (măgarŭ), elŭ rĕspunse:

„Ţĭ-oiu spune bucurosŭ, décă însĕ Domnia ta, ca unulŭ ce te ocupĭ cu căutarea diferinţei, îmĭ veĭ spune mai ântêiu, că ce deosebire e între unŭ măgarŭ şi între unŭ tînĕrŭ rĕu crescutŭ“.

„Nici decâtŭ, rĕspunse ofiţerulŭ. Spune'mĭ d-ta, care eştĭ măestru în Israilŭ, că ce diferinţă aflĭ?

„Eu? Intre unŭ măgarŭ şi unŭ june rĕu crescutŭ nu aflu nicĭ o deosebire.“

Acestea dicêndŭ preotulŭ tăcŭ, îşĭ luă cartea de rugăciunĭ şi continuă mai departe cu cetitulŭ. Bĕtrânulŭ, care se afla cu ei, la audulŭ acestora surise şi dise în sine: Bravo Părinte! Bine l'ai fripŭ.

Nu totŭ aşa făcu tînĕrulŭ, elŭ ar fi voitŭ sĕ i rĕspundă preotului în poesiă, dér fiindŭ că cu graba nu'i veni nicĭ o strofă în memoria, de aceea puse capĕtŭ discusiunei şi începŭ din nou a cânta. Cântândŭ vre-o câteva momente o arie revoluţionară, se întórse din nou către preotŭ batjocorindu-lŭ mai altfelŭ ca ântêiu, şi cu astfelŭ de cuvinte încâtŭ chiar şi pre răbdătorulŭ Jobŭ încă l'arŭ fi scosŭ din sărite.

Preotulŭ, carele era de o natură „sanguinică, îşĭ muşca numai buzele, şi era pe aci de vre-o câteva orĭ sĕ rupă tăcerea; deră totuşĭ nu rĕspunse nimica, ci cetea mereu la óre.

Nu totŭ aşa făcu bĕtrânulŭ martorŭ alŭ indiscreţiunei şi obrăsniciei ofiţerului, se întórse către elŭ şi dise într'unŭ tonŭ francŭ şi sigurŭ:

„Domnule, te rogŭ sĕ laşĭ la o parte cuvintele acestea puţinŭ politicóse, pentru ca sĕ nu facĭ ruşine uniformei şi devisei onorifice ce ai.

„Tatică dragă, rĕspunse în batjocură ofiţeraşulŭ, îţĭ mulţumescŭ de vorbele D-Tale, déră nu sunt în plăcuta posiţiă de a te asculta“.

„Rĕu dragulŭ meu, destulŭ de rĕu. Nu scii ce a disŭ óre-cine în vechime, că dela boulŭ bĕtrânŭ învĕţă celŭ tînĕrŭ a ara?“

»Cu acésta vréi a dice că d-ta eştĭ unŭ bou dela care eu trebue sĕ iau lecţiune. Susţinŭ şi eu partea primă, dér o negŭ pre a doua, şi adaugŭ că te compătimescŭ fiindŭ că eştĭ bĕtrânŭ, căcĭ altcum...“

»Altcum ce mĭ-ai face, frumosulŭ meu strengarŭ?«

»Oh! puţinŭ lucru. Ţĭ-aşŭ cere numai adresa d-tale pentru ca sĕ mĕ convingŭ décă braţulŭ d-tale îţĭ plătesce câtŭ limba“.

»Adresa mea? Eu, câtŭ sunt de bĕtrânŭ, ţĭ-o dau

la propositiunile române nu se va trimite aşa dér la Bucurescĭ nicĭ într'unŭ casŭ mai nainte de tómnă. Astfelŭ speranţele pentru încheierea convenţiunei comerciale scadŭ într'unŭ modŭ fórte regretabilŭ.“

—x—

După cum s'a afirmatŭ atâtŭ la începutulŭ alegerii câtŭ şi după alegere, ministrulŭ *Széchenyi* întrunì minoritatea voturilorŭ în Kaposvar, dér prin machinaţiunile preşedintelui i-a succesŭ de a fi alesŭ de deputatŭ. S'a pornitŭ cercetare.

—x—

Deputatulŭ Istoczy, capulŭ antisemiţilorŭ din Ungaria, a declaratŭ în „O. E.‘ că împărtăşirea dată de unele ḑiare, cum că deputaţii antisemiţĭ nu vorŭ forma o deosebită partidă în dietă, ci se vorŭ alătura la una din partidele esistente, e falsă, deórece partidele din dietă în principiu perhorescéză antisemitismulŭ. *Antisemiţii* se vorŭ constitui într'o *partidă deosebită* sub numele „partida poporului“ orĭ „partida poporului creştinŭ.‘

—x—

Se anunţă din *Caransebeşŭ* că doi gendarmĭ şĭ-au permisŭ în 23 a l. c. a comite o *faptă brutală*, care merită dispreţulŭ a totŭ ce e omenescŭ. Ei arestară în Brussiau unŭ băiatŭ, ilŭ legară de căruţa lorŭ şi plecară în trapătulŭ cailorŭ către oraşulŭ depărtatŭ de 5 kilometrii. Băiatulŭ trebuì sĕ ţie la fugă nebună cu carulŭ, décă nu voia sĕ fiă tîrîtŭ. Faptulŭ acesta a produsŭ mare iritare în Caransebeşŭ.

—x—

Ministrulŭ Trefortŭ a mai „pricopsitŭ“ pe preoţii gr. or. Gavril *Buzura* din Blenke-Polyan (?), Ioanŭ *Punteanu* din Vingardŭ, Gavrilŭ *Stefŭ* din Laczkonya (?) cu câte 60 fl. — Pentru ce servicii iudaice li se vorŭ fi datŭ banĭ?

—x—

In *Alba-Iulia* s'a petrecutŭ la 28 Iunie n. următorulŭ casŭ: Soţia pelarului B. s'a dusŭ în grajdu, însoţită de copilulŭ ei de 4 anĭ, ca sĕ mulgă bivoliţa. Intr'aceea copilulŭ se depărtă de acolo şi mamă sa după multă căutare neaflându-lŭ trimise de chemă pe bărbatu-sĕu, care fără sĕ mai caute pĕtrunse în casele jidovilorŭ locuitorĭ în vecinătate şi făcu o formală perchisiţiune domiciliară, fără sĕ şĭ găséscă copilulŭ. Atuncĭ trimise de veniră gendarmĭ, carĭ încă sĕ întórseră erăşĭ îndĕrătŭ, deórece copilulŭ fu găsitŭ acasă durmindŭ în patŭ. Décă mai dura acéstă scenă, se putéu întêmpla marĭ escese, căcĭ mulţimea de poporŭ luase o atitudine ameninţătóre faţă cu jidovii.

—x—

In 27 a l. c. s'a publicatŭ de judecătoria r. din Budapesta testamentulŭ medicului Dr. Adolf Goldberger, mortŭ de curêndŭ. Acesta cuprinde disposiţiunĭ interesante. O parte însĕmnată a moştenirei, cam 200,000 fl. este destinată, după cum anunţă „N. Pol. Volksbl.“, ca în timpŭ de secolĭ sĕ fiă capitalisată, până ce va ajunge cifra enormă de câteva miliarde a cărorŭ dobênda sĕ fie întrebuinţată spre scopurĭ filantropice.

—x—

In contra agentului călĕtorŭ Franz *Vajda* de nascere din Alba-Iulia s'a datŭ mandatŭ de urmărire şi arestare pentru înşelătoriă.

—x—

In *Bêrladŭ* d-lŭ Frumusachi Constantinescu, luândŭ o covăţică de prundŭ ce era scósă din săpătura unei nouĕ fântânĭ de o adâncime de peste 4 stânjenĭ, spre a'lŭ întrebuinţa la îndreptarea ogrăḑei sale, şi pe când ilŭ neteḑea cu o scândură, vede o monedă pe care spălând'o a constatatŭ că este o monedă antică. Acéstă monedă are două feţe. Pe de o parte pórtă unŭ capŭ împrejurulŭ căruia este scrisŭ în litere latine *Minerva*; er pe de altă parte pórtă o ramură pe care stă aquila cu o inscripţiune neligibilă, care începe cu *Reche*, etc. Acéstă monedă este de o importanţă capitală, asupra căreia „Tutova‘ atrage atenţiunea archeologilorŭ noştri.

Lista de subscripţiune

deschisă de „Gazeta Transilvaniei“ pentru comunele române din Ardélŭ nenorocite prin incendiu şi inundare.

Au mai incursŭ:

Colecta onor. d. Basiliu Marincaşŭ, parochŭ în Pria; dela d-sa 1 fl.; din banii bisericei 1 fl.; Alexandru Marincaşŭ 20 cr.; preţulŭ bucatelorŭ colectate dela poporenĭ şi rêndute 5 fl., laolaltă . . .	7 fl. 20 cr.
Colecta stim. d-nŭ Graţianŭ Flonta din căţelulŭ românŭ	5 fl.
Suma	12 fl. 20 cr.
Adăugêndŭ la acesta suma din nr. 134 alŭ „Gaz. Trans.‘ Lei noi	1220 şi 532 fl. 81 cr.
(Va urma). Totalŭ: Lei n.	1220 545 fl. 01 cr.

Le mulţumimŭ generoşilorŭ contribuitorĭ în numele nenorociţilorŭ, dorindŭ ca nobilulŭ lorŭ esemplu sĕ afle imitatorĭ pretutindenea.

Scirĭ militare.

Rusia. »Gazeta de Moscov:“ constată că forţele militare ale Rusiei represintă 4 milióne şi jumĕtate de soldaţĭ, şi ea conchide ḑicêndŭ că Rusia póte sĕ facă faţă orĭ-căreĭ coaliţiunĭ a puteirlorŭ. — „Daily News« ḑice că Rusia continuă a concentra trupele sale în Sudŭ-Estŭ.

România. Conservele militare germane au fostŭ adoptate de către ministrulŭ de rĕsboiu pentru armata română. Guvernulŭ este în ajunŭ de a face marĭ comande de asemenea conserve alimentare. — Representantulŭ fabricei de arme Krupp se află în Bucurescĭ, ca sĕ contracteze furnisarea materialului de rĕsboiu necesar celorŭ optŭ baterii nouĕ de artileriă. Din Varşovia se comunică că la tómnă vorŭ face marĭ manevre tóte garnisónele regatului Polonia sub conducerea guvernatorului generalŭ Gurko în ţinutulŭ dintre Miechov şi Opatovŭ. In timpulŭ de faţă se facŭ cu zelŭ în aceste garnisóne esercitii de marşurĭ şi de arme.

Societatea geografică româna din Bucurescĭ.

Conformându-se dorinţei d-lorŭ donatorĭ, biuroulŭ publică următorulŭ concursŭ:

1) Se institue trei premiurĭ de 500 lei, fiecare, pentru cea mai bună prelucrare a unui dicţionarŭ geograficŭ, topograficŭ şi statisticŭ pentru orĭcare judeţŭ din România, afară de judeţele deja premiate, adecă Dâmboviţa, Dorohoi şi Tutova.

2) Acestŭ dicţionaru va cuprinde descrierea judeţului, plăşilorŭ, (ocólelorŭ, plaiurilorŭ), comunelorŭ (oraşelorŭ, têrgurilorŭ, satelorŭ, cătunelor, (locurilorŭ istorice, a riurilorŭ, păraelorŭ, gârlelorŭ, lacurilor, insulelorŭ, munţilorŭ, dealurilorŭ, şesurilorŭ şi apelorŭ minerale.

3) Descrierea judeţelorŭ, a plăşilorŭ, plaiurilorŭ se va face pe largŭ, arĕtându-se situaţia, hotarele (naturale séu artificiale), întinderea, clima, calitatea solului, munţii şi riurile, producţia agricolă, industrială şi comercială, a căilorŭ de comunicaţiă; împărţirea administrativă, judiciară, militară şi bisericéscă, precum şi centrurile cele mai populate şi mai productive.

4) La descrierea fiăcărei comune (oraşŭ, têrg, satŭ séu cătunŭ) se va da:

a) Numele actualŭ obicĭnuitŭ şi oficialŭ (în transcrierea fonetică) precum şi numele ce l'a mai avutŭ în vechime.

b) Situaţiunea naturală, fixându-se pe riurĭ şi munţĭ, precum şi altitudinea lorŭ d'asupra nivelului mării pe câtŭ va fi posibilŭ.

c) Populaţia şi etnografia (atâtŭ pe comune, câtŭ şi pe sate şi cătune, dându-se numĕrulŭ contribuabililorŭ, a familiilorŭ şi a sufletelorŭ).

d) Producerea agricolă, industrială şi comercială. Numĕrulŭ vitelorŭ pe comune, sate şi cătune.

e) Arĕtarea institutelorŭ de cultură, de bine-facere, a fabricelorŭ precum şi a monumentelorŭ celorŭ mai însĕmnate. Numĕrulŭ bisericilorŭ şi alŭ deservenţilorŭ, precum şi alŭ scólelorŭ cu statistica elevilorŭ.

f) Istoriculŭ comunei, arĕtându-se evenimentele cele mai însemnate în istoria ţĕrei, carĭ s'au petrecutŭ într'ênsa.

5) Pentru elaborarea dicţionarului pentru orĭcare judeţŭ se dă unŭ termenŭ până la 1 Decemvre 1887.

6) Manuscriptele se vorŭ trimite la vicepreşedintele societăţei, cu numele autorului sigilatŭ şi cu unŭ moto.

7) Manuscriptele nepremiate devinŭ proprietatea societăţei.

8) Manuscriptele nepremiate se vorŭ înapoia după cerere; Societatea însĕ îşĭ reservă dreptulŭ sĕ utiliseze părţile ce va crede de cuviinţă din lucrările nepremiate.

Generalulŭ *G. Manu*, V.-preş. *G. I. Lahovari* Secretarŭ generalŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

PESTA, 2 Iulie. — Fóia oficială publică numirea subprocurorului de statŭ în Cluşiu Franz Phleps ca procurorŭ de statŭ pentru Braşovŭ.

VIENA, 2 Iulie. — Regele Serbiei a făcutŭ visite mai lungĭ ministrului de esterne Kalnoky şi ministrului preşedinte ungurŭ Tisza.

CRETA, 2 Iulie. — Mişcarea e în crescere. Creştinii se adună în munţĭ. Musulmanii se refugiază în oraşe. E temere de o revoltă.

DIVERSE.

Ceasorniculŭ pădurei. — Unŭ forestierŭ séu unŭ vênătorŭ, orĭ câtŭ de dimineţă s'ar duce la pădure, pe dreptŭ vorbindŭ n'ar avea nevoe de altŭ césornicŭ, décă ar sci sĕ deosibéscă glasulŭ diferitelorŭ pasĕrĭ din pădurĭ carĭ cântă cam la epocĭ anumite. Astfelŭ, după priveghetóre, care cântă aprópe tótă nóptea, piţigoiulŭ e acela care dă celŭ d'ântêiu semnalŭ, înainte de revĕrsatulŭ zorilorŭ, între césurile $1^1/_2$—2. După dênsulŭ între 2—$2^1/_2$ începe cântecŭlŭ pitulicei cu capulŭ negru. Până la 3 cântă ciocârlia. Dela 3—$3^1/_2$ pitulicea cu pieptul roşu începe sĕ intoneze tri'urile ei melodiose, dela $3^1/_2$—4 cântă mierla. Dela $4^1/_2$—5 piţigoiulŭ, şi dela 5—$5^1/_2$ începe sĕ ciripéscă vrabia.— Mierla e o pasĕre fórte deşteptă şi învéţă lesne orĭ ce melodie. Astfelŭ în Francia mai acum câtă-va vreme, se ḑice că tóte mierlele unui cantonŭ cântau marseilesa, graţiă întêmplărei, care făcuse sĕ scape din coliviă o mierlă, pe care stăpânulŭ sĕu o învĕţase acestŭ cântecŭ.

Unŭ oficiu penalŭ în parlamentulŭ englesŭ. — Nu de multŭ preşedintele camerei comunelorŭ a executatŭ o acţiune penală contra unui membru alŭ parlamentului, o acţiune destul de interesantă. D. Riginald Bidmend a fostŭ citatŭ *înaintea barei* parlamentului spre a primi dela preşedinţele unŭ avertisementŭ, pentru că ar fi falsificatŭ semnăturĭ pe nisce petiţiunĭ, ce s'au adresatŭ camerei în favórea mănţinerei impositului pe vinŭ şi cărbunĭ. Delicuentulŭ, unŭ bărbatŭ tênĕrŭ, fu condusŭ la bară de *Sergeant at Arms*, unde preşedintele îi ḑise: „Reginald Bidmead! Lunea trecută acéstă cameră a decisŭ că te-ai făcutŭ vinovatŭ de dispreţulŭ şi violarea privilegielorŭ acestei camere, fabricândŭ semnăturĭ pe óre carĭ petiţi. Camera a mai luatŭ resoluţiunea ca astăḑĭ sĕ comparĭ spre a primi o admonestaţiune dela preşedinţiă. A treia disposiţiă a Camerei anuléză peste 30 petiţii stricate prin falsificare şi pe care decĭ Camera le-a respinsŭ ca unŭ atacŭ de demnitatea ei. Comisiunea, care a cercetatŭ petiţiile şi semnăturile raportéză, că acestŭ casŭ e perfectŭ contra d-tale, Reginald Bidmead. Ai mărturisitŭ şi d-ta într'o scrisore adresată mie, că ai falsificatŭ 1600 séu 1700 semnăturĭ din diferite petiţii şi 200 în petiţia din Haggerston. Că acestea le-ai făcutŭ cu o cinică nesocotire a discreditului, în care ai pusŭ dreptulŭ celŭ mare, de a petiţiona la casa comunelorŭ. Pentru asemenĭ delicte, ca alŭ d-tale, au fostŭ ómenĭ trimişĭ la Newgate, nu numai în timpurĭ vechĭ, ci şi în timpurĭ moderne, cum îşĭ aducŭ aminte mulţĭ membri, carĭ şedŭ în acéstă Cameră. După ce camera a chibzuitŭ asupra casului d-tale, s'a arĕtatŭ indulgentă cu privire la pedépsa de pronunţatŭ. Nu te-a trimisŭ la închisóre, ci m'a însărcinatŭ pe mine, preşedintele acestei Camere, sĕ te dojenescŭ şi sĕ te invitŭ a părăsi Camera, fiindŭ înfieratŭ cu cea mai vie desaprobare a ei. Acum poţĭ părăsi bara.

---

fără nicĭ o greutate, chiarŭ şi necerută, étă-o aci, ia acestŭ biletŭ!«.

Tînĕrulŭ ia biletulŭ ce-lŭ întinse bĕtrânulŭ, îşĭ fixéză privirea asupra lui cu sete şi cetesce: Mareşalulŭ Soult. La cetirea acestui nume, carele pre atuncĭ era unulŭ din cei mai cu vaḑă şi mai cu renume, ofiţeraşulŭ îşĭ ciulì urechile ca unŭ câne plouatŭ borborosindŭ cuvinte de scusă atâtŭ Mareşalului, câtŭ şi preotului.

Preotulŭ deşi, cum am ḑisŭ, era de unŭ temperamentŭ sanguinicŭ, avêndŭ însĕ unŭ sufletŭ bunŭ şi blândŭ, ilŭ iertă îndată. Mareşalulŭ însĕ făcu altcum, căcĭ pre lângă ertare mai adause încă şi aceste cuvinte frumóse şi memorabile:

»Dumnéta, iubitulŭ meu, m'ai numitŭ Tată, decĭ lasă ca eu, ca Tată, sĕ-ţĭ dau unŭ consiliu bunŭ. Sĕ scii, că în lunga mea carieră am întêlnitŭ trei felurĭ de ómenĭ pe carĭ am trebuitŭ sĕ-i respectezŭ: pre bĕtrânĭ, pre femei şi pre preoţĭ, şi făcêndŭ eu acésta, totdéuna am fostŭ mulţămitŭ. Fă şi dumnéta aşa şi te asigurŭ, că vei fi mulţămitŭ“.

O! de ce batjocuritorii preoţilorŭ, carĭ în timpurile nóstre aşa se înmulţescŭ, nu au totdéuna în apropiere pre unŭ Mareşalŭ Soult?!*)

Acéstă aventură s'a întêmplatŭ în anulŭ 1830 pre timpulŭ când în Francia domnia Ludovic Filip de Orleans.

*

După 18 anĭ dela acéstă întêmplare erumpe revoluţiunea francesă din 1848, în care nefericitulŭ rege fu detronatŭ. Totŭ în acelea ḑile nefericite căḑură în suburbiulŭ Sant Antonio două victime în modŭ gloriosŭ, adecă generalulŭ Duvivier şi monsignorulŭ Afre, Archiepiscopulŭ Parisului, unulŭ martirŭ alŭ datorinţei, celălaltŭ alŭ carităţii. Erau ofiţerulŭ şi preotulŭ, carĭ se aflau în 1830 în diligenţa ce mergea dela Marsilia la Parisŭ. carĭ deşi în unŭ timpŭ au fostŭ despărţiţĭ, acum însĕ aşa de strînsŭ uniţĭ încâtŭ ambii periră apĕrândŭ una şi aceeaşĭ causă. Cine ar fi putută prevede acesta cu 18 anĭ înainte!

Aureliu Hulea.

*) Intr'adevĕrŭ, e tristŭ lucru când preotului nu i se dă cinstea şi respectulŭ cuvenitŭ. Dér o potŭ pretinde acésta şi preoţii, carĭ esploatéză poporulŭ, carĭ se punŭ în serviţiulŭ duşmanilorŭ credincioşilorŭ sĕi, cum se întêmplă la noi în unele părţĭ. — Red.

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureşianu.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 1 Iuliu st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	101 45	Bonurĭ croato-slavone	102 25
Rentă de hârtiă 5%	87.90	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100.10
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	151.75	Imprumutulŭ cu premiu ung.	122 25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	97 75	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	122 95
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	127	Renta de hârtiă austriacă	81 35
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	116 60	Renta de arg. austr.	82 45
Bonurĭ rurale ungare	104 40	Renta de aurŭ austr.	112 55
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.60	Losurile din 1860	136.75
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	104 40	Acțiunile băncei austro-ungare	886 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 40	Act. băncei de creditŭ ung.	286 55
Bonurĭ rurale transilvane	104 60	Act. băncei de creditŭ austr.	282.10
		Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5 95
		Napoleon-d'orĭ	10.04
		Mărcĭ 100 împ. germ.	62 20
		Londra 10 Livres sterlinge	126 60

Cursulu pieței Brașovu

din 2 Iuliu st. n. 1887

Bancnote românescĭ	Cump.	8 61	Vend.	8 63
Argint românesc	»	8.55	»	8 60
Napoleon-d'orĭ	»	9 97	»	10.02
Lire turcescĭ	»	11.30	»	11.34
Imperialĭ	»	10.30	»	10.34
Galbenĭ	»	5 89	»	5.93
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	»	100.—	»	102 -
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	113.—	»	114.—
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persone Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 ore 01 minută diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 ore 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Brașovŭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Rĕșnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ*: 12 óre 30 min. după amédĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ*: 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Secuime* (S. Georgĭ): 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgărașŭ*: 4 óre diminéța.
e) „ „ la *Săcele*: 4 óre diminéța.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕșnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ* la Brașovŭ: 10 óre inainte da amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Brașovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Secuime* la Brașovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre diminéța.
e) „ *Săcele* la Brașovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Nr. 5863—1887.

Publicațiune.

De vreme ce cu ocasiunea pertractărei de oferte ținute în 16 Maiu a. c. spre scopulŭ procurărei unui locŭ pentru clădirea unei casarme de honvedĭ s'au oferatŭ partea cea mai mare locurĭ de o estindere pré mică și cu prețurĭ pré exorbitante, de aceea se dispune prin acésta o nouă pertractare de oferte, provocându-sĕ decĭ toțĭ acei posesorĭ de pămentŭ, carĭ au unŭ locŭ de 3—4 jugere, situatŭ în Brașovulŭ vechiu, Blumĕna séu la marginile acestorŭ suburbii, ca sĕ-șĭ aștearnă la oficiolatulŭ orășenescŭ economicŭ celŭ multŭ până Joi în 14 Iulie a. c. 11 óre înainte de prândŭ ofertele scripturistice și sigilate.

In ofertŭ are sĕ se amintéscă loculŭ ce are de a se ofera, numerii topograficĭ, prețulŭ de vêndare în cifre și litere pe lângă eventualele condițiunĭ de vêndare. In fine are sĕ se amintéscă, cum că oferentulŭ se obligă cu ofertulŭ seu pentru durata unui anŭ.

Brașovŭ, 18 Iunie 1887.

Magistratulŭ orășenescŭ.

TARIFA

anunțurilorŭ și inserțiunilorŭ.

Anunciurĭ în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6.
Pentru inserțiunĭ și reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repețirĭ se acórdă următórele rabate:

Pentru repețirĭ de	3— 4 orĭ	. . . .	10%
„ „ „	5— 8 „	. . . .	15%
„ „ „	9—11 „	. . . .	20%
„ „ „	12—15 „	. . . .	30%
„ „ „	16—20 „	. . . .	40%
Dela 20 de repețirĭ în susŭ		. . . .	50%

Pentru anunciurĭ ce se publică pe mai multe lunĭ se facŭ învoirĭ și reducerĭ și peste cele însemnate mai susŭ.

Tipografia ALEXI, Brașovŭ.